

کنترل کارگری: بسوی دگرگونی انقلابی

جنگ داخلی جهانی – برده نباشید

توضیح گانه نامه کنترل کارگری:

کنترل کارگری: بسوی دگرگونی انقلابی

Dan La Botz

November 8, 2012

برگرفته از کتاب "ارباب و مالک خود: کنترل کارگران از

کمون اولیه تا کنون" نوشته Immanuel Ness and

Dario Azzellini

در واقع هر بحران کاپیتالیسم مدرن از قرن ۱۹ تا به امروز با اعتصابات کارگری همراه بوده. شورش و گاهی هم انقلاباتی که از پی آن کارگران توانسته اند اختیارات محیط کار خود را بدست گرفته و آن را اداره کرده اند. کارگران از طریق کمیته های اعتصاب، کمیته کارخانه و شورای کارگران کنترل کارخانه های خود را بدست گرفته اند. برخی زمان ها هم در همکاری و همراهی با حزب سیاسی طبقه کارگر که در جهت بوجود آوردن دولت کارگری مبارزه میکرده به آن رسیده اند، گاهی هم کمیته کارخانه خود را همانند دولت دانسته اند. کارگران همیشه

یکی دیگر از ترجمه های گانه نامه کنترل کارگری را در این شماره ارائه می دهیم. همانطور که پیشتر هم اعلام کرده ایم، دست زدن به ترجمه این گونه مطالب به مفهوم موافقت یا مخالفت با محتوای نوشته نیست، استفاده از تجارب مبارزات کارگری در زمینه کنترل کارگری در دیگر نقاط دنیا و فراز و فرودهایش و درس گرفتن از شکست و پیروزی ها، بخشی از هدف ماست. برای ریشه یابی علل شکست و موفقیت کوتاه مدت این مبارزات، مطالعه و تحقیق پیرامون آن، شرایط خود ویژه یک کشور، کارگران هر کشور و عوامل تاثیر گذار بر این مبارزات را ضروری میکند. این تجارب همه نشانگر این است که تغییر و برچیدن نظام سرمایه، از پایین میتواند صورت گیرد، از سوی جنبش دموکراتیک توده کارگران و زحمتکشان در محیط کارشان، و جدال برای یک جامعه دموکراتیک سوسیالیستی باید آن نیروی باشد که ما را بسوی منافع و نیازهای آنهایی که کار و زحمت میکنند، رهنمون کند

در مقاله David Mandel: **"جنبش کمیته کارخانه در انقلاب روسیه"**، ما شاهد گرفتن کنترل کارخانه در سیستم سرمایه هستیم، پس از آن ایفای نقش در انقلاب سوسیالیستی توسط کارگران و در آخر برخورد به مسئله تمرکز قدرت در اتحاد شوروی نو بنیان.

در مطلب Andy Dugan: **"دموکراسی کارگری در انقلاب اسپانیا"** ۱۹۳۶-۱۹۳۷، درگیر در جنگ داخلی و مبارزه بین مجمع فاشیستی سندیکای ملی فرانسیسکو فرانکو و جمهوری اسپانیا، ما می بینیم که کارگران آنارشیست کاتالونیا، زمانی که اداره امور املاک اشتراکی را تحت کنترل کارگری در می آورند، نه تنها با مقاومت سرمایه داری که همچنین با مقاومت از طرف دولت جمهوری اسپانیا روبرو می شوند.

در مقاله Jafar Suryomenggolo: **"کنترل کارگری در جاوه، اندونزی"** ۱۹۴۵-۱۹۴۶، نشان میدهد که چگونه کنترل کارگری سربرآورده از درون انقلاب اندونزی بر علیه ژاپن و هلند، توسط دولت جدید ناسیونالیست خفه شد.

Samuel J. Southgate در مقاله **"خود مدیریت کارگران تا دولت کنترل بوروکراتیک: خود مدیریت الجزایر"**، شماری از تحولات مشابه بدنبال انقلاب الجزایر را ارائه میدهد.

امروزه، کارگران و آنهایی که در سوی چپ قرار دارند، هر دو اقدام به بوجود آوردن جنبش نوین کارگری و با مفهوم جدید سوسیالیستی میکنند، این سری مقالات ما را در رابطه با ارتباطات پیچیده مابین کارگران انقلابی، اتحادیه های کارگری، تشکیلات محیط کار، احزاب سیاسی و دولت، به چالش فکری میکشاند. این مقالات اشارات مشخصی به این دارد که تغییر از پایین صورت خواهد گرفت، از سوی جنبش دموکراتیک توده کارگران در محیط کارشان و اینکه جدال برای یک جامعه دموکراتیک سوسیالیستی باید آن نیروی باشد که اتحادیه ها، احزاب و دولت های واقعی دموکراتیک را بسوی منافع و نیازهای آنهایی که کار و زحمت میکنند، رهنمون کند. Sheila Cohen یکی از پیش درآمد نویسان این مجموعه در مقاله ی خود تحت عنوان: **"The Red Mole (خال سرخ): شورای کارگران بمثابة دگرگونی انقلابی"**، همانطور که تیتل مقاله اش نشان میدهد، مهمترین مسئله این است که همه تجارب تاکنونی نشان میدهد که ما در گام نخست هستیم را به بحث میگذارد، به بیان خلاصه، در آغاز دگرگونی انقلابی. تجربیات بازگو شده در این کتاب نشان میدهد، آنجایی که کارگران شروع به کنترل محل کارشان میکنند این امکان وجود دارد که کارگران به کنترل جامعه و تغییر دولت نیز برای بوجود آوردن جامعه ای انسانی بکوشند.

در حال نبرد با طبقه سرمایه دار، بنگاه های مالی، صنایع بزرگ و تجار هستند و گاهی هم پیش آمده که به همراه دولت سوسیالیست یا بر علیه دولت دیکتاتوری کمونیستی تلاش و مبارزه کرده اند. برخی تجارب کنترل کارگران توسط سرمایه داری یا دولت بورکراتیک (دیوان سالار) بشکست کشانده شده است، در جایی که با روبان های سرخ خفه شده و در زیر انبوه مصوبات دولت مدفون شده. زمانی هم، در بیشتر موارد مهم مبارزه برای کنترل کارگری، توسط نیروهای ضد انقلابی به خون کشیده شده اند. همیشه، هر چند کوتاه، کارگران نشان داده اند که توانایی و پتانسیل آن را که، نه تنها کار کنند، بلکه همچنین مدیریت کارخانه را بدست بگیرند و صنایع را خود اداره کنند، دارا هستند. در مسیر همه این تجارب کوتاه کنترل کارگری، کارگران نشان دادند که میشود همه جامعه را بگونه ای دیگر اداره کرد، برای منفعت همه و نه فقط برای ثروت و قدرت تنی چند.

اکنون، پس از نزدیک به چهل سال از انتشار کتاب **"کنترل کارگری: مطالعه ای در مورد کارگران و تغییرات اجتماعی"** ویراستاری شده توسط: Gerry Hunnius, G. David Garson, and John Case (Vintage, 1973) می گذرد، اولین جلد جامع **"از ماست که ارباب و مالک خود باشیم: کنترل کارگری از کمون اولیه تا کنون"** ویراستاری شده توسط: Immanuel Ness and Dario Azzellini انتشار یافته، مجموعه ای از مقالات نوشته شده توسط ۲۳ نویسنده که به شرح تجارب متنوع کنترل کارگری که در کشورهای قابل توجه ای اتفاق افتاده، می پردازند: فرانسه، انگلیس، آلمان، روسیه، ایتالیا، اسپانیا، یوگسلاوی، لهستان، اندونزی، الجزایر، آرژانتین، پرتغال، هند، ونزوئلا، برزیل، کانادا و ایالات متحده آمریکا. در تمامی این کشورها از سال ۱۸۷۰ تا ۲۰۱۰ ما شاهد تلاش های کارگران برای اداره کارخانه های صنایع و کشاورزی تا امور اداری دولت و خدمات عمومی هستیم. کارگران دردوران بحران - سقوط اقتصاد، جنگ و یا انقلاب - روبرو میشوند، خودشان را در شرایط اجبار و تحت فشار برای تجدید سازماندهی تولید می بینند، بیشتر مواقع کارآمدی خود را در هر دو مورد کارآمدی و انسانی بودن را بخوبی نشان میدهند، و چون که خود مالکیت و کنترل محیط کار را بدست گرفته اند، اینکار را با میل و لذت انجام می دهند.

در تمامی این مقالات شمار بسیاری از تلاش کارگران برای بدست آوردن کنترل در شرایطی که با ویژگی های زمانه خود روبرو هستند، را بدست میدهد. در این مقالات تجارب متفاوت بسیاری برای مطالعه وجود دارند که در اینجا به چند مورد آن می پردازیم:

کارگران می زنند. فعالیت های کارگران در این مرحله بیشتر رنگ صنفی دارد:

ترجمه از: روشنی - منبع: <http://newpol.org/node/703>

توضیح گاهنامه کنترل کارگری

اسفند ماه ۱۳۵۷:
- ۶۰۰ تن از کارگران کارخانه بیسکویت سازی گرجی که ۴۰۰ نفرشان زن هستند پس از مبارزات طولانی موفق شدند ۲۰۰ تن از کارگرانی را که اخراج شده بودند به کارخانه بازگردانند.

مطلبی که در اینجا آورده شده در عین حال که گزارشی از مبارزات کارگران ایران در سال ۱۳۵۸ است، از آن جهت اهمیت دارد که نقش اتحاد کارگران در اشکال کمیته کارخانه، شورای کارخانه ... برای پیشبرد مبارزات و بدست آوردن خواسته هایشان برجسته است و نقشی اساسی داشته و در همان حال نشانگر نمونه های است که نشان از تجربه هرچند کوتاه (همانند دیگر تجارب موجود در سایر نقاط جهان) کنترل کارگری در کارخانه و اداره آن براساس منافع شان بوده. مطمئنا گاهنامه کنترل کارگری اهمیت اساسی را به گزارش مبارزه کارگران داده و دیدگاه های سیاسی آمده در لابلای گزارشات، دیدگاه نویسنده است و لزوما مورد تأیید ما نیست.

- در پی چهار روز تحصن و مذاکرات کارگران " ره گستر" وابسته به چوکا (رشت) برپایه ی توافق های میان کارگران متحصن و نمایندگان استانداری، کارگران به تحصن شان پایان دادند و ضمن آن چند مورد دیگر از خواسته هایشان را یادآوری کردند که این خواسته ها عبارتند از:

- ۱- بازگشت کارگران اخراجی به سرکار
- ۲- رسیدگی به وضع بیمه و پرداخت حقوق دوران بیکاری و حقوق اسفند ماه
- ۳- لغو جرایم غیرقانونی کارگران

...
- در پی اخراج تعدادی از کارگران و کاهش حقوق بقیه به میزان ۱۵٪، کارگران شرکت خدمات فنی نواسا، قسمت تعمیرات در چهارم اسفند با تشکیل شورای کارگری دست به اعتصاب زدند و با صدور قطعنامه ای خواسته های شان را به این شرح اعلام کردند:

- ۴- دخالت شورای کارگران در هزینه های زائد شرکت
- ۵- دخالت شورای کارگران در قراردادهای منعقد با شرکت های وابسته

از روز ششم اسفند کارگران، کارفرما را در کارخانه توقیف می کنند که با دخالت کمیته کارفرما آزاد می شود. روز هشتم اسفند کارگران دوباره کارفرما را توقیف می کنند و دخالت کمیته به نفع کارفرما در مقابل ایستادگی کارگران به نتیجه ای نمی رسد تا سرانجام در ساعت ۱،۳۰ با مداد روز ۹ اسفند کارفرما مجبور به پذیرفتن خواسته های کارگران و برگرداندن کارگران اخراجی می شود.

- کارگران شرکت ملاوی از روز ۲۳ تا ۲۵ اسفند به تحصن دست زدند و از ابتدای تحصن، کارفرما، حسابدار کارگاه و مهندس کارگاه را در کارخانه زندانی کردند. این کارگران ضمن تحصن یک شورای کارگری تشکیل دادند و طی قطنامه ای خواسته های شان را اعلام کردند که سرانجام به همه خواسته هایشان دست یافتند.

نگاهی به مبارزات کارگران ایران در سال ۱۳۵۸

مانا طباطبایی

چاپ شده در کتاب فرهنگ نوین شماره ۴ سال ۱۳۵۹

از اعتصاب تا مصادره ی انقلابی

... امسال طبقه کارگر ایران (۱۳۵۹) در شرایطی متفاوت مراسم روز اول ماه مه را جشن میگیرد، در این یکسال جنبش طبقه کارگر ایران از اوجی روز افزون برخوردار بوده است و کارگران با دستیابی به آگاهی های سیاسی و طبقاتی در برابر دسیسه های سرمایه داران و نوکران آمریکا که برای تحکیم سلطه امپریالیسم بر ایران مذبوحانه دست و پا میزنند، ایستادگی کرده و می کنند و با مبارزات دلیرانه شان این واقعیت تاریخی را، که تنها کارگر قادر است پرچم مبارزات ضد امپریالیستی را بدوش کشد ثابت کرده اند. کوشیده ایم با مروری کوتاه بر گزارش های مبارزات کارگران ایران در سال گذشته، تصویری نچندان کامل از رشد آگاهی های سیاسی طبقه کارگر ایران و روند تکاملی مبارزات کارگری، از صنفی به سیاسی بدست دهیم. در این گزارشها خواهیم دید چگونه کارگران پاره ای از کارخانه ها و شرکت ها، پس از پی بردن به ماهیت دولت خود دست بکار شده و به مصادره انقلابی سرمایه های امپریالیستی دست زده اند.

در نخستین ماه پس از قیام بهمین، بسیاری از کارخانه ها دلیل گریختن سرمایه داران از کشور تعطیل میشوند و دیگر سرمایه داران به بهانه های گوناگون دست به اخراج

خواهد شد و کارفرما حق اخراج هیچ کارگری را ندارد.

- در کارخانه داروسازی شیمیکو شورای موقتی مرکب از ۵ نماینده از چهار قسمت (حسابداری، آزمایشگاه، انبار و ساخت) تشکیل شده است که می خواهد این وظایف را پی بگیرد:

- ۱- کنترل تولید و توزیع
- ۲- رفع تبعیض میان کارگران
- ۳- تغییر قانون کار فعلی
- ۴- جلوگیری از اخراج کارگران و ...

- کارگران ماشین سازی پارس (بخش اراک) از روز سه شنبه ۱۴ فروردین، بعنوان اعتراض به بی توجهی مدیر عامل ماشین سازی پارس (ترک زاده) دست از کار کشیدند و مصرانه از مدیر عامل خواستند که به خواست هایشان در پانزده مورد رسیدگی کند. مهمترین این خواست ها بشرح زیر است:

- ۱- هرگونه قراردادی که برای کارگاه ها بسته می شود باید با اطلاع شوراهای کارکنان کارگاه ها باشد.
- ۲- به شورای کارگاه ها اجازه داده شود که در امور مالی و اداری کارگاه ها نظارت داشته باشد.
- ۳- بدون مشورت با شوراهای کارکنان کارگاه ها، کارفرما حق اخراج و استخدام هیچکس را ندارد.

- جلسه کمیته کارخانه ایدم (کارخانه ساخت موتورهای دیزل بنز ایران) به منظور پاکسازی کارخانه (که برپایه ی اساسنامه ی کارخانه جزو وظایف آن است) روز ۱۱ فروردین تشکیل شد تا به پرونده های مدیران رسیدگی کرده و عناصر ضد کارگر را اخراج کند. در این جلسه به پرونده ۱۸ نفر از مدیران رسیدگی و قرار شد به دلیل موضع ضد کارگری شان اخراج شوند.... روز ۱۸ فروردین، مدیر عامل به کارخانه آمده و عدم امکان اجرای دستور کمیته را اعلام میکند. کمیته کارخانه هم به انتظارات دستور میدهد که از فردا با ورود دو نفر اول، آنها را گرفته به کارخانه بیاورند و پس از دریافت هفتادهزار تومان وامی که آنها قبلا دریافت کرده اند آنها را اخراج کند. دستور کار جلسه بعد کمیته کارخانه بررسی وضع خود مدیر عامل است.

- شورای کارگران کارخانه چینی سازی پارس، روز ۱۹ فروردین تصمیم به اخراج رئیس کارخانه بنام محمد حسین میری گرفت. نامبرده از جمله کسانی است

- کارگران برای رسیدن به خواسته هایشان و پایداری در برابر کارفرمایان به تشکیل شورا در کارخانه و محل کارشان می پردازند و درپاره ای از کارخانه ها شوراهای کارگری اداره کارخانه را بدست میگیرند و یا به پاکسازی دست می زنند، در پاره ای از شرکت ها و کارخانه ها، خواسته های کارگران رنگ سیاسی بخود میگیرد و آنان خواستار ملی شدن کارخانه یا شرکت می شوند. در ماه های فروردین و اردیبهشت و خرداد موج اعتصاب و تحصن بسیاری از کارخانه های ایران را در بر می گیرد:

فروردین ماه ۱۳۵۸:

- رشت - کارگران شرکت پوپلین، شورا های کارگری شان را تشکیل دادند و قرار است گروهی از کارگران اخراجی این شرکت توسط این شورا بکار گمارده شوند.

- خرم آباد - روز سه شنبه هفتم فروردین، کارگران کارخانه بارسیلون هنگامی که می خواستند به کارخانه وارد شوند، درهای کارخانه را به روی خود بسته دیدند. بدنبال اعتراض آنها رئیس کارگزینی کارخانه همراه با تعدادی چماق بدست و نامه چند تن از مدیران که بدلیل رفتن کارشناسان خارجی، کارخانه را تعطیل اعلام کرده بودند و همچنین یادداشت کمیته ی اسلامی خرم آباد که نامه کارفرما را تائید کرده بود، به مقابله آنها رفت. کارگران بعد از اعتراض به کمیته اسلامی خرم آباد به اداره کار این شهرستان رفتند. اداره کار خرم آباد پس از مذاکره با نمایندگان کارگران اعلام کرد که کارفرما و همچنین دولت ملزم به دائر کردن کارخانه اند. پس از اعلا این رای، نمایندگان کارگران و اداره کار با استاندار ملاقات کردند و استاندار نظرشان را مورد تائید قرار داد، اما کمیته اسلامی خرم آباد حاضر نشد یادداشت تائیدی ش را تکذیب کند. روز بعد درهای کارخانه بوسیله کارگران گشوده شد و آنان به کمک مهندسین و تکنسین های ایرانی سرگرم کار شدند. اکنون کارخانه را شورای منتخب کارگران اداره میکنند.

- شورای کارگری کارخانه ایرگرستان که سیصد و پنجاه کارگر دارد و بیش از سه چهارم شان کارگر زن اند، به تازه گی تشکیل شده. اعضای این شورا ۶ نفرند. شورا، دارای کمیته سیاسی، امور مالی و نظارت است. نخستین اعلامیه شورا در تاریخ ۱۲ فروردین منتشر شد. در این اعلامیه تاکید شده است که کلینه مسائل و مشکلات کارگران در این شورا بررسی

- تحصن کارگران شرکت پارک پرنس آرمه
- اعتصاب کارگران کارخانه پارس الکترونیک رشت و ...

- شورای کارگران کارخانه سیمان صوفیان، مرخصی سالیانه کارگران را به ۱۸ روز افزایش داد که از اول فروردین ۵۸ قابل اجرا است. هم چنین کتابخانه ای در قسمت برق این کارخانه با فعالیت کارگران ایجاد شد. به تازه گی نشان جدیدی بوسیله کارگران تهیه شده که تصویر کوره های کارخانه در آن منعکس است و بالای نشان نوشته زیر بچشم می خورد: " ما کارگران دخالت آمریکا را در امور خود محکوم میکنیم"، " مرگ بر امپریالیسم و صهیونیسم".

- کارگران کوره پزخانه آمل بدنبال اخطار قبلی و پذیرفته نشدن خواسته هایشان از طرف کارفرمایان، از ۱۹ خرداد تولید کوره ها را بدست گرفتند...

- کارفرمایان و جناح وابسته به سرمایه داران در حاکمیت که از اتحاد و مبارزه کارگران و رشد آگاهی های طبقاتی - سیاسی آنان به وحشت افتاده اند، دست به انحلال شوراهای کارگری می زنند. شوراهای فرمایشی را جایگزین شوراهای واقعی می سازند و نمایندگان مبارز کارگران را بازداشت میکنند. کارگران در برابر این دسیسه ها به مقاومت بر می خیزند، مبارزه در بیشتر کارخانه ها رنگ سیاسی بخود می گیرد و با اوج گرفتن مبارزات ضد امپریالیستی توده ها، کارگران خواستار مصادره اموال امپریالیستها بسود کارگران و زحمتکشان می شوند.

در پاره ای از شرکت ها و کارخانه ها، کارگران خود دست بکار مصادره سرمایه های امپریالیستی میشوند:

تیرماه ۱۳۵۸:

- کارگران کارخانه "ایران دوچرخ" واقع در قزوین، با مطرح کردن شعار " دست عوامل کارفرما را از شوراها کوتاه کنیم" تصمیم به تصفیه شورا و اخراج یکی از اعضای شورا که ماهیت ضد کارگری دارد گرفته اند...
۱۲۰۰ کارگر و کارمند کارخانه ایران دوچرخ پس از قیام مسلحانه بهمین، اولین شورای کارگری را بوجود آوردند که به دلیل عدم قاطعیت منحل شد و حال با اخراج یک عنصر طرفدار کارفرما، از دومین شورای به دفاع از منافعشان در مقابل کارفرما ادامه می دهند.

- شورای مشترک کارخانجات "توکلی"، "ممتاز"، "تیریز"، " صدقیانی" در یک تصمیم مشترک اعلام کردند:
" کارگران ۴۰ ساعت در هفته کار می کنند و پنج شنبه ها کارخانه تعطیل خواهد بود. هم چنین شورای مشترک، مرخصی سالیانه را از ۱۲ روز به یکماه افزایش داد".

که در سوئی استفاده های مالی شرکت، دست داشته و دارای سوابق ضد کارگری است. شورا در اینباره با مدیر عامل شرکت صحبت کرد و تصمیم گرفت که از روز دوشنبه ۲۵ فروردین از ورود رئیس کارخانه (محمد حسین میری) به کارخانه جلوگیری شود.

کارخانه خودروسازان که یکی از کارخانه های وابسته است، دست به اخراج کارگران زده. ۷۵٪ سهام این کارخانه به شرکت " اوریکو" تعلق دارد و صاحبان این کارخانه پس از اوج گیری مبارزات مردم بخارج فرار کردند و به مدیرعامل کارخانه گفتند که تا بازگشت آنها عده ای از کارگران مبارز کارخانه را اخراج کند و او نیز چنین کرد... کارگران علاوه بر اینکه معتقدند در تسویه حساب حقوق ۳۶ روز آنها پرداخت نشده، از دولت موقت می خواهند که این کارخانه را ملی کند و اداره آن را به شورای کارگران واگذارد تا خود کارگران به تولید بپردازند، کارگران بیکار به سر کار بازگردند و دست زانو صفتان خارجی از مملکت کوتاه شود.

- کارگران و کارکنان شرکت نفتی "لاوان" خواستار ملی شدن و خلع ید از ۴ شرکت آمریکایی "سان اویل"، "یونیون اویل"، "مورفی اویل" و " آتلانتیک ریچفیلد" شدند. آنها در بیانیه ای ضمن بررسی مبارزات گذشته کارگران صنعت نفت، تصمیم قاطع شان را مبنی بر تشکیل شوراهای کارگران و مقاومت در برابر کارشکنی های عناصر ضد انقلابی اعلام داشتند.

اردیبهشت ماه ۱۳۵۸:

- کارگران شرکت متوساک که از ۲۵ روز تحصن و ۴ روز اعتصاب غذای خو هیچ نتیجه ای نگرفتند، وقتی با جواب سربالای مسئولین امر روبرو شدند، به این نتیجه رسیدند که با عمل قاطعانه خود کنترل کارگاه را بدست گیرند و چرخهای آنها بکار بیاندازند.

- کارگران شرکت آمریکایی آی . تی . تی (وابسته به شرکت مخابرات) که از یکسال پیش بیکار شده اند، برایگیری خواسته هایشان که ملی کردن شرکت و بازگشت به کار است ۴ نماینده انتخاب کردند...

خردادماه ۱۳۵۸:

- اعتصاب کارگران ساختمانی پادگان بدرآباد خرم آباد
- اعتصاب کارگران شرکت چرم و پوست خرم آباد
- اعتصاب کارگران ماشین سازی پارس اهواز (وابسته به صنایع فولاد)

- کارکنان " سدکو سد ایران" در برابر فرمان تیمسار مدنی مبنی بر انحلال شورای شرکت سدکو مقاومت میکنند و در قطعنامه ای اعلام میکنند که " تا آخرین قطره خون خود از شورا پشتیبانی خواهند کرد."

- روز پنجشنبه ۵ آبان ۱۳۵۸، کارگران بیکار تهران، متحدان به بازگشایی خانه کارگر اقدام میکنند.

- کارکنان شرکت " سدکو سد ایران" اموال شرکت را ملی اعلام می کنند و در بخشی از نامه خود به دولت چنین مینویسند: " ما کارکنان شرکت حفاری نفت سدکو سد ایران با وجود کلیه وعده و وعیدهایی که از طرف مقامات مسئول به ما داده میشود، هنوز تکلیف ما روشن نشده و تا این لحظه، عملاً برای آمریکا کار می کنیم. به همین دلیل ما خودمان وارد عمل شده و از تاریخ ۱۹ آبان ماه اموال شرکت را ملی اعلام میکنیم و چنانچه تا تاریخ ۲۶ آبان شرکت ملی حفاری تاسیس نشود، دست از کار خواهیم کشید."

- بدنال اخراج یکی از کارکنان مبارز کارخانه " لیفت تراک سازی" سهند، کارگران این کارخانه روز یکشنبه ۱۶ آبان ماه دست به اعتراض جمعی زده و دست از کار کشیدند. آنها اعلام داشتند که اخراج این کارمند زمینه سازی برای اخراج دیگر کارکنان مبارز کارخانه است و خواستار لغو هرگونه اخراج و معرفی جاسوسانی که مقدمات این اخراج را فراهم کرده بودند، شدند...

- موج مبارزات ضد امپریالیستی، سراسر کارخانه ها را در بر میگیرد. کارگران خواهان به رسمیت شناختن شوراهای واقعی، مصادره سرمایه های امپریالیستی و قطع روابط اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی با امپریالیستها، خلع ید از سرمایه داران وابسته و ملی کردن صنایع داخلی می گردند. سرمایه داران مذبحخانه به مقابله با کارگران برمی خیزند و آئین نامه ی تشکیل شورها را تدوین می کنند. اما این آئین نامه از سوی کارگران پذیرفته نمی شود:

آذرماه ۱۳۵۸:

" اصول تشکیل شوراهای کارکنان موسسات کشور" که بوسیله دولت تدوین شده بود از سوی هیئت اجرائی " اتحادیه کارکنان سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران"، " شوراهای کارخانجات مینو و پارس الکتریک، صنایع فولاد، نیروگاه شهریار و دهها واحد تولیدی دیگر رد شد.

- بازداشت نمایندگان اعتصابیون شرکت نفت.
- بازداشت نماینده کارگران کارخانه کبریت سازی توکلی.
- بازداشت یکی از رهبران اعتصابات کارکنان ذوب آهن منطقه کرمان.

مردادماه ۱۳۵۸:

- کارگران شرکت "پرسیزیون" مسجد سلیمان، پس از چند بار اعتراض، راه پیمایی و تحصن برای رسیدن به خواسته هایشان، در صدد تشکیل سندیکای واقعی کارگران برآمدند و خواستار در اختیار گرفتن سرمایه و تجهیزات شرکت اسرائیلی شدند... مهم ترین خواسته های کارگران عبارت است از: ملی شدن سرمایه و تجهیزات شرکت پرسیزیون و بازگشایی هرچه زودتر شرکت. همچنین سهم شدن کارگران در سرمایه گذاری و درآمدهای شرکت با توجه باینکه سرمایه گذاران اسرائیلی و وابسته به دربار، متواری هستند. قسمتی از قطعنامه کارگران شرکت های حفاری:

" ما کارکنان شرکت های حفاری، خواستار مصادره دکل ها و تاسیسات حفاری و ملی شدن واقعی آنها و رسیدگی فوری به وضع کارگران هستیم و مصمم هستیم از خروج دکل های حفاری که با پول خون و عرق ما خریداری شده است جلوگیری کنیم."

- روز سه شنبه ۱۳۵۸/۰۳/۲۹، کارگران کارخانه ترکتورسازی تبریز، مدیران کارخانه را بیرون انداختند و شورای منتخب کارگران، اداره کامل کارخانه را بدست گرفت.

آبان ۱۳۵۸:

- کارگران متحصن "تکنوکار" که برای جلوگیری از تعطیل شدن کارخانه و اخراج کارگران از مدتی پیش در کارخانه متحصن شده اند، به مبارزه خود ادامه میدهند...

در کارخانه " هیکو" اراک، جلسه ای با حضور کارگران تشکیل و از شوراهای مترقی کارخانجات اراک دعوت شد یک شورای سراسری تشکیل شود. اعضای شوراهای کارخانجات از این طرح استقبال کرده اند.

- اعتصابات " فاستر ویلر تهران جنوب" وابسته به صنایع فولاد اهواز برای انحلال شورای فرمایشی و ضد کارگری.

های خویش و خلع ید از سرمایه داران وابسته به رژیم قبلی و ایادی آنها در خطوط کشتیرانی، دست به تحصن در شرکت بارنویسی زده و مدیر عامل و عده ای از کارکنان را در محل -کار- خود به گروگان می گیریم."

- روز شنبه ۱۳۵۸/۱۰/۱۵ کارگران " کارگاه فیلتر تبریز" به راهپیمایی بر علیه امپریالیسم خونخوار آمریکا و سرمایه داران دست زدند...

بهمن ماه ۱۳۵۸:

- کارگران آگاه " شرکت مانا" ماهیت ضد کارگری شورای فرمایشی این شرکت را افشا کردند. بدنبال این افشاگری کارگران شرکت بر علیه شورا دست به راهپیمایی زدند...

- کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کارخانجات طی اطلاعیه ای از کانون ها و شوراهای کارگری سراسر کشور دعوت کرد تا برای شرکت در کنگره بزرگ کارگری که بمنظور ارائه پیشنهادات و بررسی طرح شوراها در روزهای ۲۵ و ۲۶ اسفندماه سال جاری در تهران تشکیل می شود حضور بهم رسانند. در اطلاعیه کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کارخانجات آمده است: " ما هیچگونه طرحی را که در جهت طرح مهندس بازرگان باشد نخواهیم پذیرفت. هر طرح شورائی باید با نظر کامل کارگران سراسر کشور تهیه و ارائه شود تا در جهت منافع کارگران باشد..."

- شوراهای اسلامی ۲۰ واحد تولیدی و صنعتی کشور طی نامه سرگشاده ای به شورای انقلاب... تأیید و تصویب قوانین مربوط به ساعات کار کارگران و پرداخت سود ویژه در شورای انقلاب را که در رژیم گذشته تدوین شده است، مورد انتقاد قرار دادند...

- در سمینار تدوین اساسنامه و آئین نامه شوراها یکی از کارگران گفت: " شورا تشکیلاتی است که با دیکتاتوری مبارزه میکند. اول مشخصه شورا، مبارزه بی امان علیه سرمایه داری است. شورا باید به حاکمیت سرمایه داران بر ابزار تولید خاتمه دهد... ما توجه داریم که علیه امپریالیسم و سرمایه داری، کارتلها و تراستها مبارزه می کنیم و قدم اول مبارزه در کارخانجات مملکت علیه سرمایه داری وابسته، شورا می باشد..."

- کارگران چاپخانه "یادگاران" سهامدار عمده چاپخانه را در دفتر روزنامه بگروگان گرفتند و با ارائه مدارک مربوط به مدت زمانیکه حقوق و مزایای آنها را بسود

- کارگران کارخانه " آجرپزی پارس" بدنبال برآورده نشدن خواست های خود کنترل کارخانه را بدست گرفتند و مهندس خرازی، صاحب کارخانه را بیرون کردند.

- پس از دستگیری ۲۰ نفر از نمایندگان شورای کارخانه " نورد اهواز" که برای مذاکره به تهران رفته بودند، روز پنجشنبه ۱۵ آذر ۱۳۵۸، کارگران و کارمندان این کارخانه جلوی استانداری جمع شده و خواهان آزادی نمایندگان دستگیر شده خود می شوند. اما چون از طرف مسئولین استانداری اعتنائی به خواسته هایشان نمی شود، دست به راهپیمایی زده و به سوی دادستانی انقلاب واقع در خانه های سازمانی حرکت می کنند. آنها در طول راهپیمایی شعار میدادن: " شورا، شورا، پیروز است..."

- روز یکشنبه ۴ آذر ۱۳۵۸، کارگران کوره پزخانه های آذربایجان شرقی و کارگران قالببافی زهره دست به راهپیمایی عظیمی علیه امپریالیسم آمریکا زدند. کارگران در حالیکه شعارهایی علیه امپریالیسم آمریکا، سرمایه داران وابسته و در جهت افشای توطئه های آنها در کارخانه ها و شوراهای کارگری، می دادند، از باغ گلستان تبریز بطرف کنسولگری حرکت کردند... کارگران کوره پزخانه در قسمتی از قطعنامه خود هرگونه سازشکاری در برابر تهدید نظامی و محاصره اقتصادی امپریالیسم را محکوم کردند و خواستار خلع ید از سرمایه داران وابسته و ملی کردن فوری صنایع داخلی وابسته به کشورهای امپریالیستی شدند.

دی ماه ۱۳۵۸:

- در تاریخ ۱۹ آذرماه ۱۳۵۸ که شورای فرمایشی چیت ممتاز برای فریب کارگران و عوامفریبی تشکیل شده بود، به وسیله کارگران آگاه تبدیل به جلسه محاکمه آنها گردید. کارگران آگاه با ارائه مدارکی پرده از دزدی مقدم مدیر عامل شرکت و همکاری نمایندگان شورا با کارفرما برداشتند....

- کارگران شرکت " بارنویس" بنادر خرمشهر در اعتراض به بی توجهی مقامات دولتی به مطالبات برحق آنان و در ادامه مبارزه با سرمایه داری وابسته به امپریالیسم دست به اقدامی انقلابی زدند. آنها در تاریخ ۸ آذر ۱۳۵۸ با گروگان گیری مدیر عامل شرکت، همراه با ۲۵ نفر از مدیران و سهامداران شرکت های کشتیرانی، به این بی توجهی پاسخ دادند. در قطعنامه ای که از طرف شورای کارگران بدنبال این اقدام صادر شد آمده است: " از آنجا که مبارزه با سرمایه داری وابسته را بخشی از مبارزات با امپریالیسم می دانیم، لذا در تاریخ ۱۸ آذر ۱۸ برای تحقق خواست

فارماشیمی، علالدین، پخش مینو در همدان و چندین کارخانه دیگر از حرکت انقلابی کارگران کارخانه مینو پشتیبانی کرده اند.

- در تاریخ ۱۵ اسفند ماه به دعوت " اتحاد شوراهای کارگران گیلان" یک اعتصاب عمومی با شرکت بیش از ۳۰ کارخانه و حدود ۲۰ هزار کارگر برپا شد. علت اعتصاب مخالفت با طرح سود ویژه شورای انقلاب که مغایر با خواست کارگران بود، اعلام گردید....

فروردین ماه ۱۳۵۹:

- در کارخانجات صنایع چوب و کاغذ ایران "چوکا" مجتمع گیلان، متجاوز از ۵۴۰۰ نفر کار میکنند. بدنبال بخشنامه ضد کارگری و ضد شورائی حسن صدر مدیر عامل شرکت چوکا دائر بر تعطیل یکماه این شرکت (به بهانه برنامه ریزی مجدد)، کارگران و کارکنان چوکا در ۲۷ اسفند به دعوت شورای کارخانه اجتماع کرده و مفاد این بخشنامه را محکوم کردند...

- کارگران و کارکنان کشت و صنعت کارون که تعدادشان بیش از ۸۰۰۰ نفر است در مبارزات پیگیر خود، شوراهای منتخب شان را در قسمت ها مختلف شرکت تشکیل دادند. شوراها که بیان کننده خواست انقلابی کارگران و کارکنان است برای تحقق خواست های کارگران و کارکنان وارد عمل شدند. بطوری که طی برگزاری اولین مجمع عمومی باشکوه شورای کارخانه، ۴۰ ساعت کار در هفته و تعطیل پنجشنبه ها در این واحد تولیدی تثبیت شد.

و این بخشی از مبارزات طبقه کارگر ایران در سال گذشته بود. هم اکنون در سراسر کشور مبارزه طبقاتی سختی میان سرمایه داران و کارگران در گرفته است و کارگران که هر روز به ضرورت اتحاد در برابر صف متحد سرمایه داران بیشتر پی می برند با تشکیل اتحادیه شوراهای کارگری می کوشند مبارزات خود را گسترش داده و برای مقابله با سرمایه داران به نیروی اتحاد و یکپارچگی طبقه خویش تکیه کنند و می روند تا زنجیرهای اسارت و بردگی را برای همیشه نابود سازند.

Weblog: controlkargari.wordpress.com

E-mail: control.kargari@gmail.com

خویش حیف و میل نموده بود خواستار احقاق حقوق گذشته خود شدند...

- در قطعنامه کنگره سراسری شوراهای اسلامی کارخانجات ایران آمده است:

۲- ما مخالفت صریح خود را با هر آئین نامه و اساسنامه که در آن شوراها، عروسک خیمه شب بازی تلقی شوند اعلام می داریم. ...

۵- ما خواستار رسیدگی به اموال سرمایه داران و کارخانه داران می باشیم (بدیهی است که همه آنها از دسترنج و از آن کارگران می باشد)

- روز ۲۲ بهمن سالگرد قیام پرشکوه خلق های ایران طی راهپیمایی که با شرکت ۲۰۰۰ نفر از کارگران پروژه ی گچساران ترتیب یافت، خواستهای کارگران بدین ترتیب اعلام شد:

۱- ایجاد کار بدون سرمایه های امپریالیستی، قطع دست پیمانکاران و دلالان.

۶- ایجاد شرکت ملی پروژه ای ایران.

- در کارخانه تولیدی "ساکا" ، سندیکای کارگران که مورد حمایت اکثریت کارگران است تصمیم گرفت طی جلسه ای با شرکت کارگران طرح شورای انقلاب راجع به سود ویژه را بررسی کند.... کارگران با ذکر دلایلی طرح شورای انقلاب را رد کرده و آن را ضد کارگری دانستند...

- بعد از ظهر چهارشنبه ۸ اسفند ۱۳۵۸، بدعوت " شوراهای اسلامی کارگران" هزاران تن از کارگران از نقاط مختلف تهران در میدان انقلاب و میدان امام حسین اجتماع کردند تا علیه امپریالیسم آمریکا و سازشکاران، راهپیمایی کنند... کارگران با فریاد " نه سازش، نه تسلیم، نبرد با آمریکا" و " سازشکاران بدانند، کارگران بیدارند" ، اراده خلل ناپذیر طبقه کارگر ایران را در پیشبرد مبارزه قاطع و پیگیر با امپریالیسم آمریکا و جبهه سازشکاران و سرمایه داران لیبرال بیان داشتند...

- کارگران "گروه صنعتی مینو" اعلام کردند: برای رسیدگی به خواسته هایشان و به منظور تامین نیازهای داروئی و خوراکی کشور، کارفرما و عوامل وی را به گروگان گرفته اند...

- کارگران کارخانه " علالدین" طی یک راهپیمای با شعارهای: " کارگران مینو درد شما درد ماست"، " کارگران مینو راه شما راه ماست" از کارگران مینو اعلام پشتیبانی کردند... تاکنون کارخانه های دکتر عبیدی،